

Roada Duhului este răbdarea

Pentru studiul din această săptămână, citește: Gen. 6,3; Exod 34,6; Marcu 4,26-29; Rom. 15,5; Efes. 4,1.2; Iacov 1,2-4.

Sabat după-amiază

Text de memorizat: „Căci aveți nevoie de răbdare, ca după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.” (Evrei 10,36)

În limba greacă sunt două cuvinte care au semnificația de „răbdare”, o altă față a roadei Duhului. Primul dintre ele este *hupomene*, tradus prin „răbdare, statornicie, rezistență și tărie de caracter” în împrejurări care nu pot fi schimbate. Cel de-al doilea cuvânt, *makrothumia*, înseamnă „îndelung-răbdător” sau „cu multă răbdare”. Este opusul lui „lipsit de răbdare, irascibil, pripit”. În general, el exprimă ideea de a rămâne statornic, de a nu te lăsa stăpânit de împrejurările nefavorabile sau de a avea răbdare cu oamenii.

O persoană răbdătoare are o purtare blândă, plină de bunătate și constantă, indiferent de împrejurări. Adevăratul test al răbdării nu stă în așteptarea îndelungată, ci în felul cum te porți cât timp durează această așteptare. „Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic” (Iacov 1,4).

Pentru ca cineva să atingă acest punct în viața sa este nevoie de exercițiu, de harul lui Dumnezeu și de dispoziția de a lăsa deoparte eul și de a asculta întru totul îndemnurile Duhului Sfânt. Vestea bună este aceea că, dacă învățăm răbdarea, ne aflăm într-o postură potrivită pentru a primi multe alte binecuvântări din partea lui Dumnezeu.

„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: 'Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și de credincioșie.'” (Exod 34,6)

Una dintre numeroasele relatări biblice care ilustrează răbdarea lui Dumnezeu este cea legată de atitudinea Sa față de cetatea Ninive. Profetul Iona a recunoscut răbdarea lui Dumnezeu: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și că Te căiești de rău!” (Iona 4,2).

Să observăm câteva dintre celelalte calități cu care este asociată răbdarea, în Exod 34,6. Îndurarea, mila, bunătatea și credincioșia lui Dumnezeu îi protejează și îi susține chiar și pe cei mai împietriți dintre păcătoși, oferindu-le timp și ocazii favorabile ca să-și schimbe viața. Dacă Dumnezeu i-ar lovi sau i-ar abandona pe oameni atât de repede cum o facem noi, am fi cu toții morți.

1. De ce are Dumnezeu răbdare cu cei păcătoși? (2 Petru 3,8.9) Cum ai văzut realitatea acestui adevăr manifestată față de tine sau față de alții?

Dacă te-ar întreba cineva cum ți-L imaginezi pe Dumnezeu, cum Îl percepi în mintea ta, cum L-ai descrie? Lucrul acesta este relevant, deoarece modul în care se gândește un creștin la Dumnezeu este strâns legat de concepția lui despre lume și de modul în care acesta se poartă cu semenii. Dacă Îl privim pe Dumnezeu ca fiind mânios și mereu gata să pedepsească, atunci cum îi vom trata pe cei din biserică sau din familia noastră?

2. Cum putem învăța să facem ceea ce ne îndeamnă Domnul în Romani 15,5?

Obiectivele instructorului:

La nivelul cunoștințelor: Să-i conducă pe membrii grupei să accepte realitatea că practicarea răbdării poate fi uneori dificilă.

La nivelul sentimentelor: Să le inspire dorința sinceră de a-și dezvolta răbdarea.

La nivel practic: Să-i îndemne să ia decizia de a practica răbdarea atunci când trec prin încercări și prin situații dificile.

Schița studiului:

I. Cunoștințe: Cum se învață răbdarea

A. Textul din Iacov 1,2-5 leagă între ele două daruri ale Duhului: bucuria și răbdarea.

1. De unde știm că avem nevoie de răbdare? De ce ni se pare greu să manifestăm răbdare? În ce situații este cel mai greu să dăm dovadă de răbdare?
2. Cere-le membrilor grupei să-și amintească situații în care nu au avut răbdare. Cum cred că ar fi putut să evite acele situații?
3. Ce rol are bucuria în situațiile care cer răbdare?

II. Sentimente: Trebuie să ne dezvoltăm răbdarea

A. Dezvoltarea răbdării, ca toate darurile Duhului, implică exercitarea capacității de a face alegeri. Ce putem face atunci când eșuăm în a da dovadă de răbdare?

III. Practic: Practicarea răbdării în mijlocul conflictului

A. Deoarece conflictul este o parte adesea inevitabilă a vieții, cum ne putem pregăti cel mai bine pentru a-i face față?

B. Iacov ni se adresează ca unora care știm, sau înțelegem, că încercarea credinței noastre conduce la răbdare și la maturitate spirituală. Cum putem răspunde la încercări într-un mod care să ne ajute să evităm să devenim nerăbdători? De ce preocuparea pentru propria persoană poate sta la baza lipsei de răbdare?

Rezumat: Dezvoltarea răbdării este adesea dificilă. În acest sens, ne este de mare ajutor să contemplăm răbdarea pe care o are Dumnezeu cu noi. Atunci când vom înțelege că egoismul și egocentrismul sunt o piedică majoră în calea creșterii spirituale, vom căuta harul lui Dumnezeu pentru a deveni maturi din punct de vedere spiritual.

- 3. Citește Efeseni 4,1.2. Urmărește elementele pe care le menționează Pavel în dreptul acelor care trebuie să se poarte „într-un chip vrednic” de Domnul. Printre ele este și răbdarea. Ce legătură există între răbdare și celelalte atribute prezentate? Cum se potrivesc unele cu altele?**

Biserica este un amestec de oameni provenind din medii și culturi diferite. În același timp, ea include persoane aflate pe trepte diferite ale maturizării. Răbdarea este necesară toamai pentru a reuși să trăim în armonie într-o comunitate în care există atât de multe deosebiri. Este o ispită pentru cei maturi să nu aibă răbdare cu cei care sunt mai puțin maturi decât ei. În ciuda faptului că ei înșiși au avut nevoie de mulți ani ca să ajungă la nivelul de cunoștințe actual, de cele mai multe ori cei maturi nu sunt dispuși să le acorde celor imaturi același timp și aceleași posibilități de studiu, ca să ajungă și aceștia la nivelul lor de cunoștințe și de înțelegere.

- 4. Care este sfatul lui Pavel în ceea ce privește modul în care ar trebui să ne purtăm cu cei care sunt slabi în credință? Romani 14,1; 15,1.**

Răbdarea în biserică este un aspect. Dar ce putem spune despre răbdarea pe care trebuie să o manifestăm acasă? Care sunt câteva dintre lucrurile care ne fac să nu avem răbdare cu ceilalți membri ai familiei noastre? Cât de mult ar trebui să ne rugăm pentru membrii familiei noastre care nu sunt în credință? Ai cunoscut vreodată pe cineva care a trebuit să se roage timp de mulți ani pentru o persoană apropiată, înainte ca aceasta să-și predea inima Domnului? Care sunt cele câteva căi practice prin care putem învăța să ne cultivăm răbdarea față de membrii familiei noastre? De ce moartea față de noi înșine este atât de importantă și în acest caz?

În același timp, dacă putem să fim răbdători cu cei din cămin, pe care îi avem întotdeauna în fața noastră, atunci probabil că vom fi răbdători și cu alții.

Gândește-te cât de răbdător a fost Domnul cu tine. Cum te ajută conștiința permanentă a acestei realități să înveți cum să manifesti și tu răbdare în relațiile cu ceilalți? Dacă Domnul te-ar trata așa cum îi tratezi tu pe alții, care crezi că ți-ar fi soarta?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Răbdarea este o trăsătură divină care constă în a suporta timp îndelungat slăbiciunea altora. Ea ne dă posibilitatea de a învăța, de a crește și de a ne întoarce la Dumnezeu.

Pentru instructor: Ca să illustrezi răbdarea în acțiune, găsește pe cineva dispus să descrie sau să prezinte în imagini desfășurarea unei activități de artizanat (de exemplu, olărit sau fabricarea unor obiecte din lemn) care cere grijă și răbdare. Luați-vă timp, la grupă, să urmăriți procesul sau cel puțin o parte din el și discutați pe marginea celor observate. Apoi, citiți împreună următorul fragment:

„Toți cei care aduc în această lume o slujire sinceră lui Dumnezeu sau oamenilor primesc o instruire pregătitoare în școala întristării. Cu cât este mai mare responsabilitatea încredințată și cu cât este mai înalt serviciul adus, cu atât este mai grea punerea la probă și mai severă disciplinarea.”
– Ellen G. White, *Educație*, pag. 151.

De discutat: Este nevoie de răbdare, de multă grijă și de timp pentru ca un meșter artizan să realizeze ceva de calitate. Dumnezeu le-a manifestat pe toate acestea în lucrarea Sa cu noi. Produsele de artizanat, făurite cu pricepere, sunt apreciate și valoroase. De ce? Cum apreciază Dumnezeu valoarea lucrării mâinilor Sale? În ce fel răbdarea și eforturile Sale îndelungate cu noi ne inspiră să avem și noi răbdare, ca să lucrăm cu grijă cu cei din jur?

2. APROFUNDEAZĂ!

Pentru instructor: Noi suntem peregrini în drum spre cer. O parte importantă a umblării noastre spirituale este răbdarea. Îndeamnă-i pe membrii grupei ca, în această săptămână, să se concentreze asupra următoarelor întrebări: Ce este răbdarea? Cum se raportează răbdarea la caracterul lui Dumnezeu? De ce este răbdarea atât de importantă pentru creșterea noastră spirituală?

Comentariu biblic

În Galateni 5,16-26, apostolul Pavel prezintă viața creștinului ca o luptă între firea pământească și lucrarea Duhului Sfânt. După ce îi avertizează să renunțe la faptele firii pământești, apostolul îi îndeamnă pe creștini să trăiască astfel, încât să dea pe față „roada Duhului”. Aducerea de roade este o parte esențială a experienței mântuirii și a creșterii spirituale. După

Predicarea și explicarea Evangheliei reprezintă unul dintre domeniile în care este cel mai dificil să dăm dovadă de răbdare. Majoritatea dintre noi suntem foarte nerăbdători cu oamenii care nu cunosc adevărul sau care nu par să-i acorde prea multă importanță. Dar, într-o lume plină de învățături false și de prejudecăți împotriva adevărului, noi trebuie să fim îndelung răbdători, atunci când încercăm să-i conducem pe oameni la Hristos. Este foarte ușor să dăm din cap nemulțumiți și să spunem: „Cum de nu înțeleg? Doar adevărul este atât de clar.”

Adevărul este întotdeauna clar pentru cel care nu îl privește prin niște ochelari încețoșați de învățături false, de tradiție, de moștenirea din familie și așa mai departe. Noi trebuie să avem răbdare atunci când încercăm să deschidem mintea oamenilor și să îndepărtăm tentaculele prejudecăților și ale învățăturilor false, care îi țin legați în eroare și în tradiție.

5. Citește Marcu 4,26-29. Care sunt câteva lecții practice, în această parabolă, în ceea ce privește manifestarea răbdării în domeniul câștigării de suflete?

Noi suntem înclinați să credem că, dacă cineva studiază o anumită doctrină biblică și nu o acceptă imediat, înseamnă că acea persoană respinge adevărul. Cu toate acestea, lucrurile nu stau neapărat astfel. Realitatea este că, în cele mai multe cazuri, convertirea este un proces lung și complicat care, uneori, poate dura ani de zile. Deși majoritatea dintre noi suntem nerăbdători să vedem roadele imediate ale lucrării noastre, nu se întâmplă întotdeauna așa. Este foarte important ca, în zelul nostru, să nu devenim o piedică pentru cineva, adică să nu insistăm atât de mult, încât acea persoană să renunțe la a căuta adevărul. Niciodată nu trebuie să condamnăm sau să judecăm pe cineva care nu acceptă adevărurile pe care noi le iubim și le prețuim atât de mult, exact în timpul când noi estimăm că ar trebui să facă acest lucru. Eforturile tale, lucrarea ta cu acea persoană pot fi doar un pas important, dintr-un proces care s-ar putea să nu dea roade ani de zile. Nu ai cum să știi. Lucrul cel mai important este să nu strici totul printr-o atitudine de condamnare sau prin remarci negative.

6. Ce element esențial se găsește în 1 Samuel 16,7, pe care ar trebui să-l avem întotdeauna în minte în acest context (și în oricare altul)?

ce descrie trei aspecte ale acestei roade – dragostea, bucuria și pacea – apostolul accentuează un al patrulea aspect important: răbdarea.

I. Răbdarea: O definiție biblică

(Recitați Galateni 5,22 și Exod 34,6 în cadrul grupei.)

Noul Testament folosește pentru răbdare două cuvinte. Primul dintre ele este *hupomone*, tradus ca răbdare sau capacitatea de a îndura (Rom. 5,3; 2 Cor. 6,4; 2 Tes. 1,4). Aici, răbdarea nu înseamnă o resemnare îngăduitoare, ci îndurarea tuturor suferințelor cu care se confruntă cineva pe parcursul călătoriei spirituale. Al doilea cuvânt, *makrothumia*, înseamnă îndelungă răbdare, roada Duhului (Gal. 5,22). Acest cuvânt exprimă o caracteristică pe care creștinii ar trebui să o manifeste față de cei din jur, chiar dacă aceștia sunt ostili, provocatori și răzbuunători. Fără răbdare, nu putem trăi într-un chip vrednic de umblarea noastră creștină (1 Cor. 13,4; Col. 3,12; 1 Tes. 5,14).

Îndelunga răbdare este roada Duhului Sfânt. Ca o virtute care trebuie dezvoltată într-un om mântuit, îndelunga răbdare nu-și poate avea originea în ființa omenească. Natura umană însăși este păcătoasă (Rom. 3,23) și, prin urmare, este înclinată spre mânie, spre grabă, spre nerăbdare și intoleranță. Pe de altă parte, este de așteptat ca o persoană mântuită, care trăiește o viață nouă în Duhul, să manifeste această roadă: răbdarea.

Răbdarea înseamnă mai mult decât toleranță; înseamnă *makrothumia* – îndelungă răbdare, într-o lume atât de grăbită să se răzbune fără milă. De exemplu, 2 Corinteni 6,3-10 menționează că îndelunga răbdare, ca roada a Duhului, îl va motiva pe creștin să facă față încercărilor și obstacolelor vieții. Îndelunga răbdare înseamnă să întorci și celălalt obraz (Mat. 5,39). Este o răbdare cu un scop mântuitor. Este haina Duhului, dată creștinului pentru ca acesta să adopte un nou model de conduită morală (Col. 3,12-17).

De discutat: Majoritatea religiilor ar considera răbdarea ca fiind o dovadă de slăbiciune, dar Biblia o prezintă ca fiind o virtute. Discutați cele două păreri.

II. Răbdarea: Caracterul lui Dumnezeu

(Recitați, în cadrul grupei, Exod 34,6.)

Într-una dintre cele mai copleșitoare și mai apropiate descoperiri de Sine, Dumnezeu Se prezintă ca fiind „plin de îndurare și milostiv, îndelung răbdător, plin de bunătate și de adevăr” (Exod 34,6 – trad. din KJV”). Dacă îndurarea și mila Sa caută să ne mântuiască, dacă bunătatea

Nu există o mai mare demonstrație a răbdării decât cea arătată de Dumnezeu față de neamul omenesc. Dar noi trebuie să înțelegem că până și răbdarea lui Dumnezeu are o limită.

Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu a durat timp de 120 de ani în vremea lui Noe, perioadă în care a fost construită arca (1 Pet. 3,20). Dar a venit timpul când încăpățânarea oamenilor a epuizat îndelunga răbdare a lui Dumnezeu și El a distrus pământul prin potop.

7. Citește Geneza 6,3. Ce principiu important găsim aici?

8. În cazul Sodomei și Gomorei sau în cel al lui Israel în pustie și în robia babiloniană, ce atitudine din partea oamenilor a condus la consecințele pe care aceștia le-au suferit? Deut. 31,27; Ps. 95,8; Ier. 17,23.

S-ar putea argumenta că, din moment ce și Dumnezeu a ajuns la capătul răbdării, și noi putem face același lucru. Dar atunci când studiem istoria îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, este evident faptul că răbdarea Sa nu a fost pentru o zi, pentru o lună sau chiar pentru un an. Adeseori treceau mai multe generații până când îndelunga Sa răbdare ajungea la capăt, ceea ce, desigur, nu este cazul nostru.

Există vreun punct în care răbdarea noastră poate fi îndreptățită să ajungă la capăt, atunci când avem de-a face cu oamenii, în diferite situații dificile? Depinde de ce înseamnă lucrul acesta. Noi putem ajunge la concluzia că am suportat suficient o anumită situație și că trebuie să îi punem capăt. Dar aceasta nu presupune că, în acest proces, avem dreptul să fim acuzatori, lipsiți de iubire sau aspri și nemiloși. Poate că este timpul să trecem la acțiune, dar această acțiune trebuie să fie întotdeauna în armonie cu principiile bunătății, dragostei și purtării de grijă.

Gândește-te la situațiile în care răbdarea ta a ajuns la capăt, în mod îndreptățit sau neîndreptățit. Care a fost diferența între cele două cazuri? Ce ai învățat din aceste experiențe? Dacă ar fi să treci din nou prin ele, în ce aspecte ai proceda altfel?

și adevărul Său ne întăresc pe calea neprihănirii, îndelunga Sa răbdare ne face în stare să mergem pe calea lungă și îngustă, să ne punem încrederea în Acela care, chiar și atunci când cădem, ne asigură că „avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit” (1 Ioan 2,1). Răbdarea lui Dumnezeu îi susține pe sfinți să stăruie în alergarea lor.

De discutat: Dumnezeu este sfânt, drept și îndelung răbdător. Cum se completează aceste caracteristici una pe cealaltă?

III. Răbdarea: Împuternicirea Duhului dată creștinului

(Recitați, în cadrul grupei, Romani 15,5; 1 Timotei 6,11.12 și Iacov 1,2-4.)

Împuternicirea Duhului, în ceea ce privește viețuirea și creșterea creștină, face ca purtarea noastră să reflecte caracterul lui Dumnezeu. De aceea, Pavel se roagă ca „Dumnezeul răbdării și al mângâierii” să ne facă să avem „aceleași simțăminte, unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus” (Rom. 15,5). Această poruncă de a fi răbdători înseamnă să reflectăm răbdarea lui Dumnezeu fără limite sau frontiere (Rom. 5,5; Iacov 1,2-4; 1 Tim. 6,11.12).

Astfel, „omul lui Dumnezeu” este chemat să caute „neprihănirea, evlavia, credința, dragostea... blândețea”, ca să încheie cu bine lupta cea bună a credinței, care conduce la viața veșnică (1 Tim. 6,11.12). Fără efectul de perseverență în această căutare, pe care îl dă răbdarea, creșterea și maturizarea creștină nu-și vor atinge împlinirea glorioasă (Iacov 1,3.4).

De discutat: Rosta Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare. În ce sens se poate lega cea din urmă de primele trei?

3. APLICĂ!

Pentru instructor: Împarte grupa în două grupe mai mici și cere fiecăreia dintre ele să dea exemple de lucruri care le pun cel mai greu la încercare răbdarea, în următoarele domenii: cu ei înșiși, cu membrii familiei (părinți, frați sau surori, copii), la locul de muncă, la biserică și în societate. Fiecare dintre cele două grupe să prezinte pe scurt o situație care, de obicei, ne pune răbdarea la încercare. Discutați apoi cum ar trebui să ne raportăm la aceste situații, cu răbdare și cu evlavie, folosind exemple din istoria biblică. Scrieți pe o foaie de hârtie sugestiile date.

Chiar dacă fusese uns pentru a deveni rege, a durat mulți ani și a fost nevoie de multă așteptare și de înfruntarea multor pericole și dificultăți, până când David a putut să preia tronul (1 Samuel 16-24). El a învățat să depindă complet de Dumnezeu pentru susținere și încurajare. Adeseori,

- 9. Citește Iacov 1,2-4. Care a fost experiența ta în ceea ce privește realitatea acestor versete? Ce ai învățat din diferitele încercări cu care te-ai confruntat, astfel încât, în cele din urmă, să devii o persoană mai bună, care să reflecte mai bine caracterul lui Isus?**
-
-
-

Cuvântul grecesc pentru „încercări”, tradus uneori prin „ispite”, este *peirazo*, a cărui semnificație mai largă este „probe” sau „teste”. Diavolul ne încearcă sau ne ispitește să facem rău. Testele și încercările pe care Dumnezeu le îngăduie să vină în viața noastră au scopul de a ne dezvolta caracterul.

„Încercările vieții sunt uneltele prin care Dumnezeu îndepărtează necurățiile și asperitățile din caracterul nostru. Tăierea, nivelarea și cizelarea, arderea și lustruirea lor sunt o lucrare dureroasă. E greu să fii șlefuit pe tocilă. Dar piatra iese astfel pregătită, pentru a-și lua locul în Templul ceresc. Maestrul nu lucrează cu atâta atenție și grijă la un material fără valoare. Numai pietrele Sale prețioase sunt lustruite ca pentru un palat.”
– Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericităților*, pag. 10.

Aceasta nu înseamnă însă că orice încercare face parte din providența lui Dumnezeu. Adesea, noi aducem suferința asupra noastră prin neascultare. În același timp, de multe ori, încercările și suferințele nu sunt decât consecințele faptului că trăim într-o lume căzută, păcătoasă, în care avem un vrăjmaș care ne urăște (1 Pet. 5,8). Cu toate acestea, dacă Îi îngăduim lui Dumnezeu să lucreze în noi, dacă ne predăm Lui deplin, prinzându-ne de El în credință și în ascultare, indiferent de situațiile prin care trecem, noi putem ieși din aceste încercări mai buni, mai curați. Nimeni nu spune că este ușor. Viața pe acest pământ nu este deloc ușoară, dar avem o făgăduință minunată: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos” (Fil. 1,6).

nu făcea un anumit pas fără ca, mai întâi, să ceară sfat de la Dumnezeu. Dar acești ani lungi, de bizuire pe Dumnezeu în orice aspect al vieții, l-au învățat pe David să fie un rege înțelept și temător de Dumnezeu.

„Numai pregătindu-se în școala greutăților și a întristării David a putut să lase în urmă acest raport... anume că 'David a împărțit peste Israel și făcea judecată și dreptate la tot poporul lui.' (2 Samuel 8,15)” – Ellen G. White, *Educație*, pag. 152.

De discutat: Prin ce experiențe treci în prezent, care te învață răbdarea? Cum îți vor fi ele de folos, în slujirea ta viitoare pentru Dumnezeu?

Aplicație practică: Unde intră în scenă limitele răbdării? Care este deosebirea dintre toleranță și răbdare? Unele dintre dilemele cu care se confruntă părinții sunt legate de întrebarea: „Câtă răbdare trebuie să avem cu copiii până când ajung să învețe anumite lecții și când trebuie să îi lăsăm, cu iubire, să suporte consecințele propriilor greșeli?” Situații similare apar atunci când unul dintre copii face o alegere greșită și trebuie să stabilim, ca părinți, anumite limite permanente. Ce principii trebuie să aplicăm în aceste situații?

4. ILUSTREAZĂ!

Pentru instructor: Desenează pe o foaie de hârtie conturul unui fruct și pune-i titlul „Răbdare”. Dă câte o copie fiecărui membru al grupei sau oferă-le câte o foaie de hârtie, ca să-și deseneze singuri. Cere-le apoi să identifice câte un aspect al vieții lor în care trebuie să-și dezvolte mai mult răbdarea. După aceea, fiecare să scrie în mijlocul fructului un verset preferat, care vorbește despre răbdare, și o referire la un personaj biblic care a ilustrat tipul de răbdare de care are nevoie în acea situație specifică. Discutați cum ar trebui întocmit un plan de acțiune care să-i ajute pe membrii grupei să identifice metodele prin care să poată să se concentreze asupra caracterului lui Dumnezeu și să învețe să-și transfere gândurile de la sentimente de frustrare, care conduc la pierderea răbdării, la dependența de Dumnezeu, pentru o schimbare de atitudine. O parte a acestui plan de acțiune poate include stabilirea unor limite pentru răbdare.

Activitate de încheiere: Reveniți la textele și la făgăduințele legate de răbdare. Într-un gest simbolic de a cere aceste făgăduințe, cere-le membrilor grupei să-și pună mâinile pe textele și pe făgăduințele din Biblia personală sau de pe foaia de hârtie pe care le-au scris, în timp ce se roagă pentru împlinirea lor în săptămâna următoare.

„În felul Lui de purtare cu neamul omenesc, Dumnezeu are îndelungă răbdare față de cel nepocăit. El folosește mijloacele rânduite de El pentru a-i chema pe oameni la supunere și le oferă iertare deplină, dacă se pocăiesc. Dar, pentru că Dumnezeu este îndelung-răbdător, oamenii abuzează de îndurarea Lui. 'Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău.' Răbdarea și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, care ar trebui să înmoaie și să supună sufletul, au o influență cu totul diferită asupra celor nepăsători și păcătoși. Ele îi conduc să lepede înfrânarea și îi întărește în împotrivire. Ei își închipuie că Dumnezeu, care le-a răbdat atâtea, nu va lua seama la perversitatea lor. Dacă am trăi într-o dispensațiune de pedeapsă imediată, fărădelegile împotriva lui Dumnezeu nu ar apărea atât de des. Dar, cu toate că este amânată, pedeapsa nu este deloc mai puțin sigură. Și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu are o limită. Hotarul îndelungii Lui răbdări poate fi atins, și atunci El va pedepsi în chip sigur. Și când va lua cazul păcătosului plin de încumetare, El nu va înceta până când nu va termina pe deplin.” – Ellen G. White, *Comentariul Biblic AZȘ*, pag. 1166.

Întrebări pentru discuție:

1. A spune că Dumnezeu este răbdător nu este același lucru cu a spune că este tolerant. Care este deosebirea dintre răbdare și toleranță și de ce cele două sunt ușor de confundat?
2. Privind la viața Domnului Hristos, cum ne descoperă El ce înseamnă răbdarea? Care sunt câteva exemple elocvente pe care ni le dă El în ceea ce privește răbdarea? Ce exemple ne dă El (dacă ne dă) de situații când răbdarea nu este potrivită?
3. Meditează mai mult asupra legăturii dintre încercări și caracter. Desigur, în multe cazuri, încercările ne fac caracterul mai bun. În același timp, ce se întâmplă atunci când încercările îi înverșunează pe oameni împotriva lui Dumnezeu, îi îndepărtează de El și îi fac cinici și plini de îndoieli? Ai întâlnit vreodată un astfel de caz? Dacă da, ce poți să înveți din acea experiență?
4. Pe lângă încercări, ce alte căi poate folosi Domnul pentru a ne învăța răbdarea? Tu cât de bine ai învățat (sau încă înveți) lecția răbdării?

Rugați-vă pentru mine

În unele locuri din lume este ilegal și periculos să îți mărturisești credința în fața altcuiva. Uneori, Evanghelia poate ajunge la oameni doar prin radio sau prin televiziune. Noii credincioși își riscă viața pentru a-L urma pe Isus. Nu cu mult timp în urmă, Radio Adventist Mondial a primit următoarele e-mailuri de la un tânăr care locuiește într-un astfel de loc, în care este atât de dificil să îți mărturisești credința:

„Numele meu este Amin*. Am 19 ani și locuiesc în [nu se da numele țării]. Vă rog să mă ajutați să învăț mai mult despre creștinism și despre Isus Hristos. Sunt nerăbdător să aflu. Aș putea să am o Biblie? Vă rog, rugați-vă pentru mine!” [I s-a trimis un link pentru a putea citi Biblia pe Internet.]

Două luni mai târziu: „L-am primit pe Isus Hristos ca Mântuitor personal și viața mea s-a schimbat. În fiecare zi citesc Biblia pe Internet și învăț mai mult. Cuvântul lui Dumnezeu îmi readuce inima la viață. Este adevărat ce a spus El: ‘Eu sunt Lumina lumii.’ ‘Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.’ (Ioan 8:12; Ioan 14:6). Mi-aș dori să le pot împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu și altora și să mă pot ruga împreună cu ei.”

Două luni mai târziu [Familia lui Amin a aflat de noua lui credință.]: „Abuzează de mine în fiecare zi. Tatăl meu mi-a rupt toate cărțile creștine și mi-a spus: ‘Dacă mai văd vreo astfel de carte în mâinile tale, te omor.’ Știu că Isus a spus: ‘Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră.’ Mă rog și citesc Biblia în fiecare zi, dar nu mai pot primi scrisori, deoarece tatăl meu le va citi.”

Peste câteva zile: „Mi-au luat calculatorul și trebuie să merg la sala de Internet, ca să mai pot citi Biblia. Ieri, doi polițiști au venit la noi acasă și m-au amenințat, numindu-mă terorist, pentru că sunt un urmaș al lui Isus Hristos. Sunt sigur că în curând voi fi luat la închisoare. Nu cer ajutor. Nimeni altcineva nu mă poate ajuta acum, în afară de Dumnezeu. Nu știu ce se va întâmpla cu mine. Este posibil ca acesta să fie ultimul meu e-mail. Îl iubesc pe Isus și sunt gata să mor pentru El.”

Notă: Acesta a fost ultimul mesaj primit de la Amin. Rugați-vă pentru el și pentru miile de oameni ca el, care înfruntă persecuția și moartea pentru credința lor.

*Amin nu este numele lui adevărat. Benjamin Schoun este președinte al Radio Adventist Mondial.